

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. K. prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18 roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 13 kwietnia 2018 r. nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy.

/decyzja – k. 6 akt ZUS/

Wnioskodawczynie złożyła odwołanie od w/w decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do renty socjalnej. Wskazała, że nie zgadza się z decyzją Komisji Lekarskiej, argumentując, że jest całkowicie niezdolna do pracy na skutek obrażeń odniesionych w wypadku, do którego doszło w 1974 r., wobec czego spełnia przesłanki z art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej, albowiem do naruszenia sprawności organizmu odwołującej skutkującego jej całkowitą niezdolnością do pracy doszło przed ukończeniem przez skarżącą 18 roku życia i do dnia dzisiejszego wnioskodawczynie nie jest w stanie wykonywać najprostszycy czynności życia codziennego i wymaga w związku z tym opieki innych osób, w szczególności córki. Dodała, że posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.

/odwołanie – k. 3-6/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 23/

W piśmie procesowym z 24.07.2018 r. pełnomocnik wnioskodawczynie podtrzymał stanowisko jak w odwołaniu

/k. 49-50/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. K. urodziła się (...) W wieku 15 lat w dniu 26.10.1974 r. wnioskodawczynie uległa wypadkowi, na skutek którego odniosła obrażenia ciała w postaci złamania D12 (obecnie Th 12) w wyniku, którego ma niedowład kończyn dolnych i do dnia dzisiejszego porusza się przy pomocy dwóch kul. Wnioskodawczynie nigdy nie pracowała. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Naukę zakończyła na 3 klasie liceum ogólnokształcącego. Jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Pozostaje na utrzymaniu syna i córki.

/okoliczności bezsporne/

W dn. 23.01.2018 r. wnioskodawczynie złożyła wniosek o rentę socjalną.

/wniosek k. 1 akt ZUS/.

Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 20 lutego 2018 r. ustalił, że wnioskodawczynie nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał stan po przebytej amputacji piersi lewej w 2016 r. i po chemioterapii z powodu raka piersi bez wznowy, zmiany zwyrodnieniowe stawów skokowych z upośledzeniem sprawności ruchowej, stan po

przebyłym złamaniu kręgosłupa Th 12 z ograniczeniem ruchomości w odcinku L-S, stan po przebytej 10 lat temu zatorowości płucnej jako następstwo zakrzepowego zapalenia żył głębokich (...), stan po cięciach cesarskich, otyłość.

/opinia lekarska – k. 18 akt ZUS, orzeczenie Lekarza Orzecznika k. 4 akt ZUS/

Ubezpieczona złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS.

/bezsporne/

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 13 kwietnia 2018 r. uznała, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawczyni: rak gruczołu piersiowego lewego leczony operacyjnie sp. M. i radio – i chemioterapią, w trakcie hormonoterapii bez danych na wznowę i rozsiew nowotworowy, stan po złamaniu kręgosłupa Th 12 przed laty, zmiany zwyrodnieniowe stawów skokowych z ich ustawieniem płasko – koślawym z upośledzeniem funkcji chodu, stan po przebytej 10 lat temu zatorowości płucnej jako powikłanie zakrzepicy żyłnej, otyłość.

/ opinia k. 34 akt ZUS, orzeczenie – k. 5 akt ZUS/

W konsekwencji decyzją z dnia 18 kwietnia 2018 r. odmówiono ubezpieczonej prawa do renty socjalnej.

/decyzja – k. 6 akt ZUS/

Sądowym badaniem psychiatrycznym u skarżącej stwierdzono zaburzenia adaptacyjne i podejrzenie zaburzeń psychotycznych, które nie datują się od lat młodzieżowych wnioskodawczyni i które nie powstały przed ukończeniem 18 roku życia przez ubezpieczoną. Udokumentowany kontakt wnioskodawczyni z psychiatrą zaczyna się w 2018 r. Zgodnie z wiedzą psychiatryczną u wnioskodawczyni nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy, która pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem 18 roku życia, tj. do 15.04.1976 r. Rozważenie czy wnioskodawczyni z przyczyn psychiatrycznych jest częściowo czy całkowicie niezdolna do pracy pozostaje bezprzedmiotowe. Orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 13.04.2018 r. nie uwzględnienia problematyki psychiatrycznej. Z uwagi na stan zdrowia ubezpieczonej decydujące znaczenie ma opinia biegłych lekarzy onkologa, neurologa, ortopedy

/opinia biegłego sądowego psychiatry – k. 71-73/

U wnioskodawczyni w sądowym badaniu neurologicznym rozpoznano stan po złamaniu (...) w 1973 r., zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa oraz kości stóp. Z przyczyn neurologicznych nie stwierdzono u odwołującej całkowitej niezdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy zarobkowej. Wnioskodawczyni nie leczy się z przyczyn neurologicznych.

/opinia biegłego sądowego neurologa k. 80-82/

W sądowym badaniu onkologicznym u skarżącej rozpoznano zaawansowany rak piersi lewej (...) po chemioterapii przedoperacyjnej, po amputacji sposobem M., po uzupełniającej radioterapii, w trakcie uzupełniającej hormonoterapii antyestrogenami, leczenie jest powikłane uszkodzeniem sprawności kończyny lewej górnej ze znacznym obrzękiem limfatycznym, znacznym ograniczeniem ruchomości i bólem lewego barku. Wnioskodawczyni wymaga dalszego długotrwałego leczenia przeciwnowotworowego, długotrwałego usprawniania ruchowego lewej kończyny górnej i leczenia przeciwobrzękowego. Z perspektywy onkologicznej wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy od 29.04.2016 r. tj. od daty potwierdzenia rozpoznania raka piersi lewej badaniem histopatologicznym na okres do 30.04.2021 r. Wnioskodawczyni jest zdolna do samodzielnej egzystencji. Choroba nowotworowa raka piersi lewej nie ma związku z przebyłym w dzieciństwie w 1974 r. urazem kręgosłupa ze złamaniem trzonu (...).

/opinia biegłego sądowego onkologa k. 88-90/

U wnioskodawczynie w sądowym badaniu ortopedycznym rozpoznano stan po złamaniu kompresyjnym trzonu kręgu Th 12 w roku 1973 z niedowładem kończyn dolnych. Według wiedzy ortopedycznej stan narządu ruchu i stwierdzone upośledzenie funkcji narządu ruchu wnioskodawczynie nie powoduje u niej całkowitej niezdolności do pracy. Wnioskodawczynie jest osobą niepełnosprawną od 15 roku życia, zaadoptowaną do tej niepełnosprawności. Wnioskodawczynie nie może wykonywać prac na wysokości, ciężkich prac fizycznych oraz prac w ciągłym ruchu i wymagających ciągłego stania.

/opinia biegłego sądowego ortopedy k. 117-120, uzupełniająca opinia biegłego sądowego ortopedy k. 135-136/

Sąd oddalił wniosek dowodowy wnioskodawczynie o przesłuchanie świadków na okoliczność wykazania całkowitej niezdolności do pracy, jej stanu zdrowia /k. 5/, z uwagi na to, że powyższe okoliczności wymagają wiadomości specjalnych, których świadkowie nie mają, a także z uwagi na to, że dowód z opinii biegłych nie może być zastępowany innym środkiem dowodowym. Dowód z opinii lekarskiej w tej kategorii spraw jest dowodem koronnym, analizującym i sumującym przeciwstawne oceny prezentowane przez strony („Dowód z opinii lekarza biegłego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych” SSN Beata Gudowska, Przegląd (...) i (...) 2001r., Nr 6, s. 8-12).

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o załączone akta organu rentowego, dokumentację lekarską oraz opinie biegłego psychiatry, neurologa, onkologa i ortopedy. Opinie te są wiarygodne i sporządzone zostały przez biegłych o specjalności właściwej z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawczynie, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednie badanie odwołującej się. Biegli w sposób wyczerpujący określili schorzenia, jakie występują u wnioskodawczynie i ocenili ich znaczenie dla jej zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych.

Biegli psychiatra, neurolog i ortopeda w swoich opiniach jednoznacznie wskazali, że ubezpieczona nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w związku z naruszeniem sprawności organizmu wnioskodawczynie przed ukończeniem 18 roku życia lub w okresie nauki w szkole. Opinie te są jasne i kompletne, nie zawierają braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, a wnioski końcowe wynikają w sposób logiczny z treści opinii. W ocenie Sądu nie ma podstaw do tego by podważać wiarygodność i moc dowodową w/w opinii biegłych, a kwestia zdolności do pracy wnioskodawczynie została dostatecznie wyjaśniona. Opinie te dają wystarczający obraz stanu zdrowia ubezpieczonej i co do konkluzji są zbieżne z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS.

Dodać należy, że biegły ortopeda na skutek złożonych przez pełnomocnika wnioskodawczynie zastrzeżeń w pisemnej opinii uzupełniającej starannie odniósł się do zarzutów stawianych przez wnioskodawczynię i podtrzymał opinię podstawową. W ocenie Sądu aktualnie wszelkie wątpliwości zostały przez biegłego już wyjaśnione. Wnioskodawczynie nie zgłaszała dalszych wniosków dowodowych w zakresie dowodu z opinii biegłych.

Sąd zważył, że jedynie zgodnie z opinią biegłego onkologa wnioskodawczynie jest całkowicie niezdolna do pracy, jednakże dla rozstrzygnięcia sporu istotne jest to, że zgodnie z opinią biegłego onkologa niezdolność ta powstała od 29.04.2016 r. tj. od daty potwierdzenia rozpoznania raka piersi lewej badaniem histopatologicznym, a zatem nie powstała przed ukończeniem 18 roku życia lub nauki w szkole, a nadto choroba nowotworowa raka piersi lewej nie ma związku z przeżytym w dzieciństwie w 1974 r. urazem kręgosłupa ze złamaniem trzonu (...). Opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz.U. 2003 nr 135 poz. 1268 z póź. zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1) przed ukończeniem 18 roku życia;

2)w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;

3)w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej,

przy czym osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała albo renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa, która przysługuje przez okres wskazany w decyzji jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Z kolei w myśl art. 5 cyt. ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje lekarz orzecznik Zakładu, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.).

Natomiast w myśl art. 15 tej ustawy w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio: art. 12-14, 61, 88-94, 98, 100 ust. 1 i 2, art. 101, 102 ust. 1, art. 104 ust. 4, art. 107, 114, 116 ust. 1b i 2, art. 118 ust. 1-5, art. 119 ust. 1, art. 121, 122 ust. 1, art. 126, 128, 129 ust. 1, art. 130 ust. 1, 2 i 3 pkt 1, art. 133-135 oraz 137-144 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.)

Zgodnie z treścią art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z dokonanych ustaleń wynika, że wnioskodawczyni aktualnie nie spełnia podstawowego warunku, od którego uzależnia się przyznanie prawa do renty socjalnej, a mianowicie brak jest całkowitej niezdolności do pracy wynikającej z naruszenia sprawności organizmu, które powstałoby przed 18 rokiem życia.

W świetle poczynionych ustaleń stwierdzić bowiem należy, że u wnioskodawczyni rozpoznane przez biegłych sądowych psychiatrę, ortopedę i neurologa schorzenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, która powstałaby z naruszenia sprawności organizmu przed 18 rokiem życia lub w okresie nauki.

Natomiast co prawda biegły onkolog stwierdził, że rozpoznane u skarżonej schorzenia skutkują uznaniem wnioskodawczyni za osobę całkowicie niezdolną do pracy, jednakże ten stopień niezdolności biegły onkolog datował od 29.04.2016 r., a więc po ukończeniu przez nią 18 roku życia i w czasie, gdy nie uczęszczała już do szkoły, a ponadto całkowita niezdolność do pracy z przyczyn onkologicznych nie pozostaje w związku z naruszeniem sprawności funkcjonowania organizmu powstałym w okresie do dnia 15 kwietnia 1976 r., w szczególności nie pozostaje w związku z wypadkiem z 1974 r., w wyniku, którego doznała obrażeń w postaci urazu kręgosłupa ze złamaniem trzonu (...), lub w okresie nauki. Wnioskodawczyni nie spełnia tym samym wszystkich warunków do ustalenia prawa do renty socjalnej.

Wnioskodawczyni podnosiła też, że jest osobą niepełnosprawną z orzeczeniem o niepełnosprawności. Z dokumentacji wynika, że w latach 1999-2002 była zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Jednakże mimo to Sąd Okręgowy wskazuje, że pojęcie niepełnosprawności na gruncie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych nie pokrywa się z pojęciem niezdolności do pracy w rozumieniu ustawy emerytalnej. W wyroku z 20 sierpnia 2003 r. (II UK 386/02 OSNP 2004/12/213), Sąd Najwyższy odnosząc się do obu pojęć wskazał, iż na gruncie obowiązującego prawa nie ma podstaw do ich utożsamiania. Różnice występują zarówno w płaszczyźnie definicyjnej (pojęcie niezdolności do pracy, zawarte w ustawie o emeryturach i rentach z FUS jest inne niż pojęcie niepełnosprawności, zawarte w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych), jak i w zakresie orzekania o każdym z tych stanów. Są one też przesłanką do przyznania innego rodzaju świadczeń (uprawnień). Niepełnosprawność sama przez się nie zawsze uniemożliwia świadczenie pracy. Stąd też dokumentacja złożona na okoliczność orzeczonej niepełnosprawności nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawczyni.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni.

A.P.